

הבלוף הגדול בהיסטוריה

בעריצות ובדיכוי, כולל של יהודים, התעלמו רכב ממשתי הפעולה הישראלים.

לא פלא שרוד בן-גוריון, ראש הממשלה ושר הבטחון של ישראל, קם להילחם בבלוף הזה במלוא כוחו. כך הוא נלחם במפ"ם וכך נלחם בד"ר משה שנה, כאשר דעתם התבלבלה עליהם והם כישרו פה שהשלום יבוא רק ממקום אחד — מבריה"מ, ואפילו של סטאלין. ולכן הם הציעו את בן-גוריון כ"פאשיסט", כ"בוגד" משום ש"מכר את ישראל אל האימפריאליזם האמריקאי", בשעה שאר טריטוריות גייסות הקרמלין "משחררים את המזרח התיכון. רצח אנפי דומה ושיטתי עושים כיום אותם הגורמים לנאמני תורת בן-גוריון כבטחון ובהתיישבות. כפי שמבשרים לנו עתה שהנה כבר קמה המדינה האש"פית בלב ארץ ישראל: כי בצעם "אין ברירה".

נכון שלא תמיד ממשך בן במסורת אביו. אבל תתאלוף (מיל') אפרים סנה הנחמד, רץ עכשיו לאש"ף, כפי שאביו החכם שגה ייחל בשעתו לקרמלין. ושלמית הראבן היא נביאת הפלשתינאים כפי שכן משפחתה הנכבד יעקב (קובנה) ריפתין הנדיב את מפ"ם לעבר "שמש העמים" — כך קראו לו — לרוצח סטאלין.

בן-גוריון קם ונלחם בבוגדים ובמרגלים למען ברירה"מ שטעפו את מעשיהם במעטפת אידיאולוגית — "להציל את ישראל מיד עצמה" ולהעבירה למחנה הסובייטי. כך נאסרו ונשטפו ד"ר (?) ישראל בר ואהרונצ'יק כהן באשמת ריגול ו/או פגיעה בבטחון המדינה. אך עוד שנים רבות, עד לא מכבר, קמו מידי פעם תמימים ושוטים לנסות ולטהר את משתי הפעולה הללו עם הקרמלין ולהציעם כמקורבנות לרדיפות בן-גוריון".

א.ב. יהושע בהמתנה לאקטווס

לובה אליאב בשורת האל החדש

עדיין חיים, וגם פעילים פה בישראל, לא מעטים שסייעו לבלוף הסובייטי הנורא לגדול. פעלו למען בארץ ובועידות בינ"ל אומיות, חלקם בתמימות, אך מובילים, בצייניות וברם רק. פניהם של האחרונים אינן מלאות כושה. לא שלהם ולא של חניכיהם. במחנה השלום הישראלי, המטפחים כיום את אגדת אש"ף כפי שטופח בשעתו בניהם השקר של מוסקוזה.

הם עושים הכל כדי שנאמין בעולם המחור החדש — עולם של אש"ף ביהודה ושומרון וחבל עזה. עם עולם האתמול הם כבר גמרו ורק שלא נזכיר להם את שיתוף הפעולה, האידיאולוגי לפחות, עם המשטר האכזרי ביר"ת שקם בעולם, מאז היטלר. הם מצויינים וזריזים בהחלפת מסכות ותחפושות.

כן, כמו שרצחו, הסתירו והתעלמו במשך עשרות שנים ברחבי העולם ובישראל את פשעי הקרמלין, כך רוצים עתה את פשעי אש"ף, של יאסר ערפאת ועוזריו. כפי שסופרים אירורים כמו אליה ארנבורג וארתור קסטלר סייעו בתחילת הדרך לטרור

את כמה מטובי המרגלים והבוגדים במערב — שנים רבות לפני שעושים זאת לנו "האקדמאים" מבירז'יית ומשתפי הפעולה היהודים עימם בתמיכתם באש"ף. פילבי, בר, גאס ומאקלין ורבים אחרים בגדו משום שהאמינו שבניה"מ, "מנהיגה את מחנה השלום" את "עולם המחור", מול "המערב הדקדנטי". כמו שעתה מבשרים לנו כמה מפרופטורינו "אש"ף הוא "בניא השלום" ומחנה השמאל בישראל הוא "מחנה השלום".

"יונת השלום" שאימצו תועמלני הבלוף של הקרמלין, מפרי מכולו הגאוני של פאב"ל פיקאסו, ו"חפה מעל" עצרת השלום של מיליונים שבניה"מ אירגנה ממוסקוזה ועד קובה. אישי ציבור, פרלמנטרים מכל המדינות נרתמו למכונת הדיסאינפורמציה הזאת. רבים מהם תוך תמימות, נאיביות, או פשוט — חוסר שכל פוליטי אלמנטרי. אבל תמיד היו שם גם המאניפולטורים הפוליטיים, שסייעו למעצמת הטרור מתוך הישוסים פוליטיים-אישיים קרים וציניים.

אישים בעלי שיעור קומה בינלאומי כמו ברטראנד ראסל נרתמו למסע הכוזב הסובייטי "BETTER RED THAN DEAD" — היתה סיסמתם. כמוכן — שאין סיכוי כלל לנצח את הקומוניזם של הקרמלין בגלל הבשרוה עצמה לעמלים ובגלל עוצמתה הנוראה של ברירה"מ. לכן צריך להצטרף ל"בוחות המחור". ומייד. אין זמן.

יעקב קובה (ריפתין) אבא ערפאת

כמו שעתה אתם האנשים, המפלגות, או תלמידיהם בישראל דוחקים בנו אש"ף, מבשר את השלום, ואם לא ניכנע מייד "אין לנו סיכוי", כי יימשך הטרור, תבוא מלחמה, והם רבים יותר מאיתנו. כי רק כאן יכול יאיר צבן המפ"מי, הסטאליניסטי ברוחו, להתחפש במורעות הבחירות כהרף עין — ללך ואלגסה. רק כאן יכול "על המשמר" להתקיים בסגנון של רצח אופי כמו שהיו בשעתו "פראודה" ו"איווסטיה" במוסקוזה, וגם להתין מתוכו איוה מין פראש"פיסט כמו אמנון אברמוביץ.

בתוכם של משתי הפעולה במערב, רב היה חלקם של אחינו היהודים, ואף מקומם של הישראלים לא חסר. כמה מאמיניו הידועים, כמו גילה אלמגור, כמה מהרמיות העומדות מאחוריהם, כמו בעלה יעקב גאמון, התייצבו במוסקוזה בשמחה, לכל מיני פסטיבלים של תיאטרון ריקודים וסרטים. כשחזרו משם, הישר לרפי עתני ישראל, היו בהם שטיפור "מחנה השלום" שפגשו שם, על "התרבות הסובייטית" שמרכזה במוסקוזה וקודקודה בקרמלין. מהמחסור בלחם ובחופש, מהשפע

ד"ר משה סנה ד"ר אפרים סנה בדרך למוסקוזה בדרך לטוויס

בצל מאזן האימה הזה שטיפחה הריקטי טורה בקרמלין, אשר הגבירה במודע את החשש שהיא עלולה להמיט שואה גרעינית עולמית, באם לא ייכנעו לתביעותיה, נעלמו מעיני הצופים במערב החוליים האמיתיים של האימפריה. כולם התבוננו כמהופנטים בראשי הטילים הבין-יבשתיים של ברירה"מ, כשאסמי דגניה, לא פחות מעקרונותיה החברתיים והמדיניים המוצהרים, הלכו והתרוקנו. רק מע"ט, אם בכלל, שמו לב שכל זכות מעצמותיה של ברירה"מ באה בגלל אווירת הטרור הבין-לאומי שהשליטה. וכאשר יעמוד האורח הדין סובייטי או המזרח-אירופאי בפני הדוכנים הריקים, ועמו יעלה לשמיים כשיתברר לו שרטריו לארוחה מורכב מפגזים ומטוסים. את הבלוף הסובייטי הזה לא ניתן היה לבנות מבלי שיתוף הפעולה, בשוגג או במזיד, של גורמים חשובים ברמוקרטיות מערביות. לעיתים ממשלות, אך גם לא מעטים מרושעים, שים ידועים. השקר הזה לא יכול היה להתיבס בקצב הולך וגדל מ-1917 מבלי משתפי פעולה בקנה מידה עולמי במדינות המערב, רובם תמימים, אך גם לא מעטים מרושעים, נזכרים ומאקיוויליסטים. אלה האחרונים ידעו לנצל את התמימות של הרבים.

אמנון אברמוביץ פרו אש"ף

שיתוף הפעולה בריבור, בכתיבה, כי שתיקה ובהשתקה של סלון-קומוניסטים, שמאלניים, סתם ליברלים, היה חיוני לברירה"מ לחיפוי והסוואת מצבה האמיתית ומגמותיה.

רוב התמימים שרו את האינטרנציונאל בקול נחר ובהתלהבות — "קומה התערה עם חלכה, עם עבריים מויריענ" — מפאריס ועד להסתדרות והנהלת בנק הפועלים תהלי אביב וחברת העובדים. "למים כבר נזמן וללו קוויאר, שחו בשמפניה ובזבזו מיר ליאריים, אבל המשיכו לשיר את שירי שיוויון הפועלים ואחוות עמים.

המפלגות הקומוניסטיות והשמאלניות בי רחביהעולם הרמוקרטיות, כולל מפ"ם והקרדבות לה אצלנו, דקלמו את השירים והמנגינות שחברו במוסקוזה, כאשר שם השחזרו את כלי הנשק ומרקי את האויקים ודלתות תאי הכלא.

והי הבגידה המתמשכת הגדולה ביותר בתולדותהימים, של המתהדרים בתואר "אינטלקטואלים" במערב, במדוכאים של האימפריה הסובייטית. בצרפת, באיטליה, באנגליה, בארה"ב ובישראל עצמה — הם סייעו לברירה"מ במסע הדיסאינפורמציה, שנמשך עשרות שנים, גם כשברוסייה רצח סטאלין והיגלה מיליוני אנשים, ויורשיו המשיכו בעריצותם בדרכים אחרות, כולל בעירור. מלחמות מהפכניות ברחבי העולם. ובתוכם כמוכן מלחמת חיסול ישראל של אש"ף.

ברירה"מ הצליחה לגייס לצידה את טובי האמנים והמתקראים, לעיתים בפני עצמם, אנשי רוח" סופרים, משוררים, עיתונאים, מי בהסתר ומי בגלוי הם נרתמו לשיר שירים לקרמלין כאשר כלכלתה ובחברתה של ברירה"מ נסוגו לימי הצאר. אוניברסיטת אוקספורד סיפקה לברירה"מ

מבחינה עקרונית, אותה מערכת משרגנת היטב שטיפחה את הבלוף שבניה"מ היא מעצמת-על, היא שמנפת עתה את השקר שאש"ף הוא ארגון שוחר שלום, ורק "במו"מ עמו תגיע ישראל מייד אל המנוחה ואל הנחלה.

הבלוף הסובייטי נולד בתחילת המאה הע"ש שרים לפני למעלה מ-70 שנה, עד שהתנדף עתה לקראת סופה. אך לא לפני שגהרות של רם תמימים ומדוכאים התערבכו במי הוולגה ושטפו את גדת ימת-בייקל כביכיר. ואילו הבלוף האש"פי מקבל תאוצה אדירה עכשיו, בשלהי המאה, למרות שארגוני הרצח הפלשתינאים האדרימו את מיהירדן ואת חופי הים התיכון, מעזה ועד ביריות, ברמם של יהודים וערבים חפים מפשע.

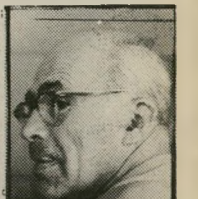
שאלה גדולה שתעסיק כנראה כמה מטובי חוקרי ההסטוריה, ויש רק מעטים, בשנים הקרובות תהיה, כיצר הצליחה מוסקוזה לטפח את האגדה שהיא בירת מעצמת-על כל יכיר לה, בשעה שהיא למעשה צעדה, לאט אבל בטוח, לפשיטת רגל, על גוויות אזרחים ורבים אחרים ברחבי העולם? כיצר היא הוצגה כמע"צמה שוחרת שלום, בשעה שהתמוטטה דווקא משום שפיתחה את כלי הנשק ההרסניים ביר תר על השבון חרות ורווחת אזרחיה?

השאלה המחפשת תשובה היא כיצר הוסי תר המצב האמיתי של ברירה"מ. אף פעם לא עלתה בכירור דמותו האמיתית של הרקולס העירום שאנו רואים עתה בקרמלין: ראשו עשוי לוויין המשוגר לירח, ידיו כטילים ביני-יבשתיים. אבל כשמגיעים לחלק התחתון, ונסתפק ברגליים, כל המגדל עומד על כרעי תרנגולת, המובלת לשחיטה בבזאר הבינלאומי.

רוב הסובייטולוגים מוואשינגטון ועד פאריס, מטוקיו ועד ירושלים עשו קאריירה ומצאו פרנסה מהצגת ברירה"מ במאמרים ובי מחקרים אינספור, כענק המשתווה לזה ששמו ארה"ב. התייחסו לשתייה כאל שורת בירה הבינלאומית. תחילה היו ארבעי-המעצמות. אחר כך "שתי-המעצמות". בשלב זה נותרו רק עצמות, ומעצמה אמיתית אחת, ארה"ב. אפי"ל לשמעון פרס אין עם מי לעשות ועידה בינלאומית.

אהרונצ'יק כהן מנע עם סוכן זר

יהושע ברינוול הורשע ברינוול

אף ממשלה, אף קהילה מערבית לא קמה מבעוד-מועד וקבעה — המלך הוא עירום, ובקרוב הוא בעצמו יקום ויבצע את הסטרפיטיו הסופי, המדיני-כלכלי-צבאי הג"רול ביותר בהיסטוריה האנושית. התייחסו במידה שווה אל ברירה"מ וארה"ב, כאילו היו תופעות טבע, כמו המים והאש, ואם הושמעו קולות בורדים בלונדון, ניויורק ותליאביב — שאין כיסוי לכל המעצמה הזאת, שזהו בלוף — התייחסו אליהם כאל קוריוז. סיבה חשובה, ללא ספק, שבכטייה טופח דימויה של ברירה"מ כמעצמת-על היה הטרור שהשליטו שליטי ברירה"מ בתוך מדינתם, ובמדינות מזרח אירופה, שם ישבו על כידונים, הוא שחף אותם לגורם עולמי עולה. הפחד והאימה שורעו מייצור כמויות אדירות של טנקים, מטוסים, תותחים ומעל לכל — של נשק גרעיני.